

1918

Grudzień - ukazuje się Rozkaz nr 1 Departamentu Sanitarnego Ministerstwa Spraw Wojskowych z 9.12.1918 r., który o lekarzach służących w wojsku stwierdza, iż „...są oficerami i posługują się tytułami wojskowymi”.

1919

Marzec - minister Spraw Wojskowych wydaje postanowienie powołujące „oficerski korpus wojskowo-lekarski, korzystający z pełni praw oficerów służby liniowej”.

1.04. - w Warszawie rozpoczyna działalność organ pomocniczy Ministerstwa Spraw Wojskowych w kwestiach naukowych - Wojskowa Rada Sanitarna.

1921

Październik - rozpoczyna działalność Szkoła Aplikacyjna Korpusu Oficerów Sanitarnych. Kandydaci do niej musieli wykazać się dyplomem lekarskim oraz świadectwem ukończenia ogólnej szkoły podchorążych.

27.08. - Wojskowa Rada Sanitarna zostaje przemianowana na Wojskowy Instytut Sanitarny.

1922

1.11. - rozkazem ministra Spraw Wojskowych utworzono w Warszawie **WOJSKOWĄ SZKOŁĘ SANITARNA**, która rozpoczęła kształcenie oficerów służby zdrowia. Jej słuchacze otrzymywali wykształcenie medyczne na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Warszawskiego lub w Państwowym Instytucie Dentystycznym oraz wykształcenie wojskowe i wojskowo - medyczne w ramach szkoły podchorążych. Zadaniem WSS miało być kształcenie 300 podchorążych oraz doskonalenie personelu wojskowej służby zdrowia. Pierwszym komendantem Szkoły został płk (od 1928 r. gen.bryg.) dr med. Stefan HUBICKI.

14.11. - odbyła się inauguracja pierwszego roku nauki. Kolejne rocznice pierwszej inauguracji obchodzono jako święto szkoły.

Zamek Ujazdowski-siedziba Szkoły

Zamek Ujazdowski

Budynek komendy Szkoły

Szpital Szkolny- Oddział Chorób Wewnętrznych

1925

1.10. - WSS zespolono z Wojskowym Instytutem Sanitarnym oraz Szpitalem Ujazdowskim i przemianowano na **OFICERSKĄ SZKOŁĘ SANITARNĄ**. Stworzono, tym samym, możliwość szkolenia i prowadzenia specjalizacji w oparciu o własną bazę. Na komendanta Szkoły wyznaczony zostaje gen.bryg. dr Bronisław Jakesch.

28.10. - funkcję komendanta OSS obejmuje gen.bryg. dr Franciszek Zwierzchowski.

1926

11.09. - płk dr Stefan Hubicki ponownie zostaje komendantem Szkoły.

1928

1.09.- dokonano zmiany nazwy OSS na **SZKOŁĘ PODCHORAŻYCH SANITARNYCH**. Nowa nazwa nawiązywała do tradycji sprzed Powstania Listopadowego i nie oznaczała zmian struktury organizacyjnej i zadań szkoły. Z początkiem lat trzydziestych nastąpiły dalsze zmiany w szkolnictwie wojskowym. Powstawały centra szkoleniowe.

1929

Październik - komendantem SPS zostaje płk dr Zygmunt Gilewicz

Oddział chirurgiczny Szpitala Szkolnego

Apteka Szpitala Szkolnego

Sala operacyjna Szpitala Szkolnego

*Komenda i podchorążowie SPS (w środku płk dr Z. Gilewicz),
1929*

Korpus oficerski OSS (w środku gen. dr S. Hubicki)

„.....lekarz wojskowy musi być nie tylko dobrym specjalistą, musi nadto posiadać wszelki cechy żołnierza, musi dobrze sobie uświadamiać życie żołnierza i wczuć się w warunki tego życia...”

Gen.Stefan Hubicki

1930

1.04.- powołano do życia **CENTRUM WYSZKOLENIA SANITARNEGO**, w składzie którego funkcjonowały: Komenda Szkoły, Szkoła Podchorążych Sanitarnych oraz Szpital Szkolny. W CWSan. rozbudowano szkolenie i specjalizację podyplomową, a także rozszerzono zakres nauczania przedmiotów medycznych.

1931

18.10. - stanowisko komendanta Szkoły obejmuje płk dr Władysław Osmólski.

1933

15.02. - płk dr Ksawery Maszadro zostaje komendantem SPS.

1935

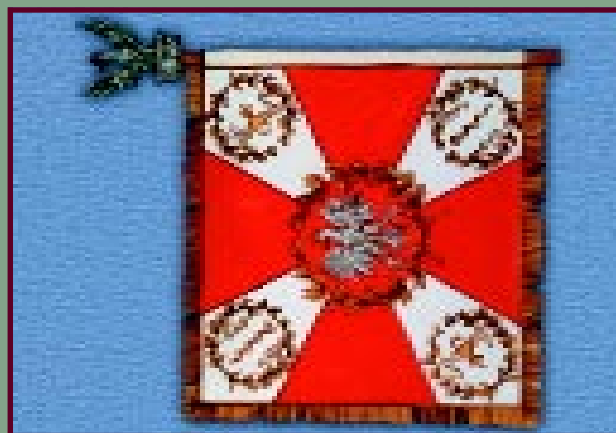
17.11. - uroczystość nadania Szkole sztandaru wojkowego ufundowanego przez Wydział Lekarski Uniwersytetu Warszawskiego im. Józefa Piłsudskiego.

1937

W Ministerstwie Opieki Społecznej powstaje projekt utworzenia w miejsce Szkoły Podchorążych Sanitarnych - Akademii Wojskowo-Lekarskiej w Lublinie. Idea powołania uczelni pozostawała aktualna do wybuchu wojny.

Absolwenci SPS (1935 r.)

Strona główna sztandaru Szkoły

W ciągu 18 lat funkcjonowania Szkoła przyjęła 903 kandydatów (17 roczników). Łącznie w latach 1927-1939 dyplomy lekarzy, stomatologów i farmaceutów uzyskało 473 oficerów; przy sprawności nauczania 78,7%. Pracownicy naukowcy ogłosili drukiem ponad 600 prac naukowych. W 1939 r. 466 absolwentów pozostawało w służbie czynnej, zdając swój egzamin zawodowy w II wojnie światowej. Podczas wojny Szkoła straciła 26% swoich wychowanków. Polegli w kampanii wrześniowej i we Włoszech, zostali zamordowani przez NKWD w Katyniu, Charkowie i Starobielsku, umarli w łagrach i nazistowskich obozach koncentracyjnych. 35-ciu spośród nich zostało odznaczonych Krzyżem Virtuti Militari za męstwo na polach bitew.

„ Byli lekarzami, aby nieść życie dla innych, byli żołnierzami, aby umrzeć dla życia innych”.

Gen.Stefan Hubicki

Uroczystości

Święto 3 Maja-defilada podchorążych na Placu Saskim (1928 r.)

Uroczystość z okazji Święta CWSan. (1936 r.)

1 kompania podchorążych OSS

Promocja absolwentów SPS (1936 r.)

Nauka podchorążych

Na poligonie w nadmorskim Cetniewie (1929 r.)

W sali ćwiczeń ...

... i na obozie narciarskim

W sali żołnierskiej po zajęciach

W czasie wolnym

